

[Skrunsager Skau]

giver 104 kr. Danmarks Radio: 1.000 kr. 2 pct. heraf giver 20 kr.; de får altså 5 gange så meget. Det er jo et andet niveau, vi taler om med hensyn til TV 2, og det må med i det, som hr. Helge Mortensen her har nævnt.

Desuden er der jo meget stor forskel på de to virksomheder. Den ene er helt nystartet, og den anden er gammel og veletableret.

Behnke (FP):

Lad mig indlede med at korrigere hr. Skrunsager Skau. Det var ikke bestyrelsen, men et flertal i bestyrelsen, der indstillede licensstigningen. Fremskridtspartiets medlem af bestyrelsen var bestemt imod.

Så til nogle af de ting, ministeren sagde.

For det første: Da vi her i Folketinget behandlede loven om tilladelse til reklamer i lokalradioer – og senere på året skal vi formodentlig behandle loven om reklamer i tv – lovede ministeren, at der i denne folketingssamling skulle ses på hele medieområdet.

Nu er mit spørgsmål til ministeren: Når der skal ses på hele medieområdet, gælder det så også Danmarks Radio og dens placering i det fremtidige mediebillede i Danmark? For hvis det er tilfældet, bekræfter det jo kun det, jeg sagde i første omgang, nemlig at Danmarks Radios rolle kan forventes fremover at skulle være mindre, og det må indgå i overvejelserne om, hvor mange penge man vil blive ved med at til-lade Danmarks Radio at opkræve i tvangslicens.

Dernæst vil jeg også gerne have ministerens svar på, om ikke man teknologisk er så langt fremme, at vi helt kan opgive tvangslicensen og i stedet gå over til betalings-tv, så folk kun betaler, når de har tændt for fjernsynet, og da kun for den station, de kigger på.

Så var der ministerens begejstrede udtalelser om organisationen i Danmarks Radio. Ministeren lagde vægt på, at han var tilfreds med den måde, Danmarks Radio var kommet til at køre på osv. osv., og her kunne jeg faktisk godt tænke mig at spørge ministeren: Hvis det er tilfældet, hvorfor er vedtægterne for Danmarks Radios bestyrelse så endnu ikke godkendt af ham?

Og til allersidst spørgsmålet om kortbølgesenderen. Den argumentation, som både ministeren og andre har anvendt for bevarelse af kortbølgesenderen, er jo netop, at det er ambassader, danske udsendinge, danske skibe osv.

altså, tillad mig udtrykket institutioner, der har det største behov for at lytte til kortbølgesenderne. Der har ikke tidligere været bragt enkelt-personer ude på den australske hede ind i billedet, og vores opfattelse er altså, at ambassaderne, skibene, rederierne osv., kunne finansiere denne kortbølgesender, hvis man da har behov for de oplysninger, der bliver sendt ud over den.

Duetoft (CD):

Man har vel en gang imellem lov til at drømme lidt, så ministeren må undskylde, at jeg et øjeblik kom til at regne kirkeministeren med som stemmeberettiget medlem her. Det var, fordi jeg havde den drøm, at hvis han var i den konservative folketingsgruppe, kunne det være, Det Konservative Folkeparti havde en anden opfattelse, end det har i dag. Men o.k., drømmeriet væk!

Jeg vil godt spørge ministeren, om han, når han nu taler så meget om, at vi ikke skal lade licenserne stige så meget, på et tidspunkt vil overveje, hvordan man vil gøre med hotellicensen. Det er et problem, som vi ikke i denne sammenhæng tager op, men vi vil gerne på et senere tidspunkt vende tilbage til ministeren og diskutere, om det ikke var en idé at kigge lidt på den del af institutionslicensen, der bliver taget hos hotellerne, for det er jo noget af det, som ødelægger vores forhold til turismen og udlandet. Jeg vil godt nævne i dag, at skal man endelig se på, at Danmarks Radio ikke skal have helt så mange indtægter, som den efter bestyrelsens mening skal, var det måske meget logisk at begynde at røre ved dette.

Og så vil jeg godt til sidst uden at forlænge debatten for meget have lov til at spørge ministeren, hvordan han egentlig føler det. Her har ministeren stået og rost den ordning for styringen af Danmarks Radio, som han selv har indført. Det kan man så være enig eller uenig i; vi var imod den i sin tid, men o.k., den er blevet gennemført, og ministeren står her og roser den og fortæller, hvor god den er, osv. Derefter går ministeren ud og udpeger en formand, som vel ikke ligger så fjernt fra ministerens politiske synspunkter; i alt fald er det en formand, som ministeren har indstillet og formodentlig også har støttet, en formand, der kommer fra det private erhvervsliv, en formand, som har nydt stor respekt de steder, hvor han har været, og en for-